

מאמר
ו"אמר גו' מחר חודש - ה'תשכ"א

○

בלתי מוגה

- פרסום ראשון -

יוצא לאור על ידי מערכת
"רבי דריוון"

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושמונים לבריאה
שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

פתח דבר

לקראת ב' אייר, תפארת שבתפארת, יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע, הננו מוציאים לאור בפעם הראשונה ראשי פרקים ממאמר ד"ה ויאמר גו' מחר חודש גו' שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתוועדות דש"פ שמיני מבה"ח וער"ח אייר ה'תשכ"א¹, הנחה בלתי מוגה².

לתועלת הרבים, מפני אופן כתיבת הרשימה בקיצור ממש ובאופן דראשי-פרקים בלבד (ואולי מפני שנרשמה בשעת החזרה), הוספנו בחצאי-ריבוע מילות-קישור והשלמות וכו' בדרך אפשר³, כדי להקל על הלומד. ובסוף הקונטרס הוספנו פאקסימיליא מרשימה המקורית, כמו שהוא.

כן הוספנו בשולי הגליון הערות ומראי-מקומות, והיות שלפעמים חסר בהסברת הענין וקשה להבין הכוונה, הוספנו ג"כ קטעים קצרים מהמאמרים שעליהם (כנראה) מיוסד מאמר זה או שבהם מבוארים ענינים אלו.

תודתנו נתונה לא' מאנ"ש על המצאת ההנחה לידינו, וכן לחברי המערכת שיחיו, שעמלו ויגעו בעריכה והגהה, וזכות הרבים תלוי' בהם.

* * *

יהי רצון שבזכות לימוד והפצת המעינות חוצה (אשר "תורה מביאה רפואה לעולם"⁴, ובפרט שבמאמר זה מבואר ענין סודות התורה שהם רפואה לנשמה), ירחם השי"ת וישלח רפואה שלימה וקרובה לכל חולי ישראל, "כל המחלה גו' לא אשים עליך כי אני הוי' רופאך"⁵ (ר"ת אייר)⁶,

והעיקר שתיכף ומיד ממש נזכה לשמוע תורה חדשה מפיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, בהתגלותו לעין כל, והוא יגאלנו.

מערכת „רבי דריוויו"

ר"ח אייר, שנת ה'תש"פ
שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א
ברוקלין, נ"י.

-
- (1) ולהעיר שנכנסים עתה לשנת השישים לאמירת המאמר.
 - (2) נרשמה בשעתה ע"י הרה"ת ר' חיים שלום דובער שי' ליפסקער.
 - (3) והכנסנו מספר מילים מהרשימה המקורית לתוך חצאי-עיגול.
 - (4) ראה עירובין נד, א. ועוד.
 - (5) בשלח טו, כו.
 - (6) ראה ח"י חת"ס לשבת קמז, ב. שער יששכר (להרה"צ כו' ממונקאטש) מאמר אייר ס"ג (בשם סה"ק).

בס"ד. ר"פ ממאמר ש"פ שמיני, מבה"ח וער"ח אייר ה'תשכ"א

– בלתי מוגה –

ויאמר¹ [לו יהונתן מחר חודש גו'², והוא ענין ההשפעה לדוד, [מלכות הנק']
נסת ישראל [שכונסת ואוספת³, [ומסיים⁴ עד [דוד] הגדיל. [והנה
יהונתן הוא יה"ו נתן], [וז"ל] [ואיתא] במאורי אור⁵ [שנתן] [בגימטריא ת"ק הוא ה'
אחרונה בהכאה (מלכות). וא"כ יהונתן הוא שם הוי"ו ו"ה, לו היינו לדוד שהוא
ג"כ ה' אחרונה. וא"כ צריך להבין מהו ענין ב' פעמים ה', ביהונתן וגם בדוד.

[והביאור בזה, שבמלכות] יש ב' ענינים, ים וארץ⁶, [וענין ויאמר לו יהונתן הוא
כענין] קריעת ים סוף, [הפך ים ליבשה?]. [וממשיך⁷ ושלשת תרד מאד
גו' וישבת אצל האבן האזל, דענין אבן הואי כמ"ש⁸] אבן מאסו [הבונים היתה
לראש פינה, שנעשה] אשת⁹ חיל עטרת בעלה, [למעלה מ]בחי' ים¹⁰.

ולהבין¹¹ [זה] בפרטיות, [הנה כתיב¹²] ויהי ביום [השמיני קרא משה גו'], [מה]
[ו]ההמשך [הוא שהי' גילוי השכינה, וכפירוש] רש"י¹³ [שהוקם המשכן

זוהו הנקרא ארץ.

(7) תהלים טו, ו.

(8) שמואל"א, כ, יט.

(9) ראה מאמרי אדה"ז תקס"ז ע' נו.

(10) תהלים קיח, כב.

(11) משלי יב, ד.

(12) ראה מאמרי אדה"ז שם: פי' אבן הוא
כמ"ש אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה
כמאמר נעוץ סופן בתחלתן דוקא וכמ"ש אשת
חיל עטרת בעלה כו' לפי שבברורי' דנוג"ה
להיותם יותר אחרון בהשתלשלו' כשמתהפכין
לקדושה כנ"ל הרי נעוץ סופן בתחלתן . . . וזהו
וישבת אצל האבן האזל דהיינו בבחי' הבריור
היותר אחרון . . . ואז נעוץ תחלתן בסופן וזהו
שנק' אבן האזל פי' אזל תרגום של הילוך לפי
שהולך עד רום המעלות בתחלתן כו'.

(13) בכל הבא לקמן ראה ד"ה ויהי ביום
השמיני שבהערה 1.

(14) ריש פרשתנו (ט, א).

(15) ד"ה ויהי ביום השמיני.

(1) לכללות המאמר ראה ד"ה ויהי ביום
השמיני תרע"ח (סה"מ תרע"ח ע' רסט ואילך).
וראה ד"ה הנ"ל תש"ד. תש"ה. תש"ג. תשל"ז.
תש"מ. תשמ"ב. תשמ"ג. וראה ד"ה ויאמר גו'
מחר חודש גו' (דש"פ שמיני) תשל"א.

להתחלת וסיום המאמר, ראה סוף המאמר
ד"פ' במדבר, מחר חודש" שבהמשך והחרים
תרל"א (ע' סט [סה"מ תרל"א ע' שמג]),
ובהנסמן שם.

(2) שמואל"א, כ, יח – הפטורה דמחר חודש.

(3) ראה תו"א תצהו פד, ב. אוה"ת דברים
(כרך ה) ע' א'תקצג. ועוד. וראה זח"ג קצז, א.

(4) שמואל"א, כ, מא.

(5) ערך יהונתן (יו"ד, נד).

(6) בהמשך והחרים שם: צ"ל שזוהו ב' בחי'
שבמל' ים וארץ והיינו בחי' זנב לאריות וראש
לשוועלים שנתל', ובחי' נתן שהוא עולה ת"ק
היא בהכאה זהו בחי' מל' כמו שהוא בחי' ים
המעלים בתוכו כל אורות ושפע המשפיע, ודוד
הוא בחי' מל' כמו שהוא מקור לבחי' שלמטה

בו ביום ונטלו עשר [עטרות]. וכתב [הכלי יקר¹⁶, [דמה יום מימים [שביום הזה דוקא הי' גילוי השכינה, על זה אומר הטעם שהי' יום השמיני, דמספר שמיני הוא] מספר מקודש [המיוחד אליו ית', א' [רוכב על] ז'¹⁷, [ולכן ביום השמיני] קרא משה, [שכל קילוסו של משה באזי¹⁸, [שהוא א' רוכב על ז'. והיינו ש]מצד זה [שהי' יום השמיני הי'] הגילוי.

[ואיתא בתשובות הרשב"אי¹⁹, [ז' א ח') [דשבעת ימי הבנין הן] שבעת ימי ההיקף, [כולל ג"כ] אפילו שבת, בא שבת [בא מנוחה²⁰. וזהו שבכל שבוע אנו מונים] היום [יום] ראשון [וכו', [ואינו כמו חדש [ושנה²¹, [אבל מה] [אלא] שבת החידוש ההיקף. [והענין, כי בכל יום מאיר א' מ'ז' מדות, [ביום ראשון] יהי אור [שהוא מדת החסד וכו', וכן בכל שבוע ושבוע], הגם שיש חילוקים בשבועות, ע"ד [החילוקים בין ו' האלפים²².

[ושבת] [הוא] מלכות. [והנה] לכאורה [שבת] הוא למעלה [מכל הימים, אלא שהיא הנותנת, [כי במלכות האור הוא] בהתגברות [ובבחי'] אור חוזר אור הקו [כיון ש]במלכות מסתיים הקו, [והוא] למעלה מראש [למע'] ההתפשטות²³. וזהו דגילוי [התענוג] [הוא] בשבת, דהנה באדם למטה הרי התענוג פועל מרחב בשכל [ובמדות, וכמו באברהם] [שהגדלת מדת חסדו הי' ע"י התענוג שהי' לו במדת החסד], ובעיקר במלכות [ששם הוא סיום ההמשכה (כנ"ל)], ולכן גילוי [הכתר] [הוא] בשבת. ועפ"ז [מובן] [בתוספת ביאור] [מה שאנו מונים] היום יום ראשון [וכו', כי שבת הוא] למעלה [מה]זמן, [ולכן לאח"ז הוא] המשכה חדשה [בזמן].

אבל [כל זה] הוא בהיקף, משא"כ שמיני [הוא בחי' שומר ההיקף. שההיקף אינו [העצם, [ואפילו] סובב כל עלמין] [שהוא למעלה מהזמן נכלל ג"כ בבחי' ימי

(16) ע"ה פ.

(17) בכלי יקר שם: כי אז היינו אחד רוכב על ז' והוא להשליט את השי"ת על כל ז' כוכבי לכת ועל כל הנמצאים שנתהוו בז' ימי בראשית.

(18) יל"ש בשלח רמז רמא. שמור פכ"ג, ג.

(19) ח"א סי' ט.

(20) פרש"י בראשית ב, ב. פרש"י ד"ה ויכל – מגילה ט, א. תוד"ה חצבה – סנהדרין לה, א (ראה ב"ר פ"י, ט).

(21) ראה גם לקו"ש ח"ב ס"ע 100 ואילך.

(22) בסה"מ תרע"ח שם: והרי לא יש רק ז' מדות שאחר שנשלם המספר עד מל' מאיר עוד הפעם בחי' חסד וכו', ע"כ נמנה חלילה ראשון שני שלישי כו', הגם דבחי' החסד דיום ראשון

זה אינו כמו בחי' החסד דיום ראשון שלפניו, דכשם שהאלף שנים דשית אלפי שנין מחולקים ומובדלים זמ"ז דאלף הא' הי' מבחי' החסד והב' מגבו' והג' מת"ח כו' . . . וכן כל שבוע ושבוע מחולקים באיזה מדרי' הן המדות דחוי"ג כו', אבל עכ"פ הכל הוא בחי' המדות דחג"ת כו' שנמשכים בכל יום ויום ע"כ נמנים ראשון שני שלישי כו' והן ימי ההיקף כו'.

(23) בסה"מ שם: דהנה אור הקו המאיר באצי' נמשך עד בחי' מל' . . . וידוע דכל המשכה מתגברת בסיום המשכתה, וע"כ בבחי' מל' ששם מסתיים הקו הנה שם הוא דוקא בהתגברות יותר . . . גם מבחי' ראש ההתפשטות כו' . . . להיות שזהו סוף ההשפעה שבבחי' מל' הנה בסופה הוא בבחי' או"ח שחוזר לקדמותו כו'.

ההיקף, ושמיני הוא העצם [ששומר את הגילויים]. והוא ענין מילה בשמיני, כדי שיעבור עליו שבת אחת²⁴, היינו למעלה משבת, וכידוע²⁵ בענין] והוא עבר [לפניהם²⁶, והוא בחי' אז, משה²⁷.

[והענין, דאיתא במדרש עה"פ] באתי לגני [דעיקר שכינה בתחתונים היתה, וע"י החטאים נסתלקה השכינה, ואח"כ עמדו אברהם וכו' והורידו את השכינה למטה], עד משה [שהורידה לארץ. והנה עיקר עבודת] אברהם [הי' ב] אצילות. [ואע"פ [...]²⁸ [שהעלה גם דברים הגשמיים לאלקות, כמ"ש²⁹ ואברם כבד גו' בכסף גו', וגם גייר] גרים, אבל אין זה ענינו [העיקרי], שאם כן [הי' מגייר] לא שי"ח גרים, אלא אלפים ורבבות].

[וזהו שכתוב³⁰ וישמור משמרת] מצותי גו', דבחי' מצות ה' [הוא] בכי"ע, משא"כ מצותי [הוא מצות שלמעלה], באצילות. [וכמ"שי"ב] סמכוני באשיות [גו' כי חולת אהבה אני, שהוא מאמר כנסת ישראל], מלכות [שנק' הצמאה], ה' צמאה, [שבירידתה לבי"ע היא בצמאון לעלות למעלה, דנהורא תתאה [קארי תדיר לנהורא עילאה] ולא שכיר³², [שעומדת] אין א אויסגאנג, [ועד"ו] בנשמה למטה [שהיא בתוקף הצמאון]. ועל זה [נאמר סמכוני באשיות, שהוא סודות התורה שמרוה [צמאונן], וזהו [ענין מצות] ביקור חולים [למעלה, דאשישא] גותן [עיייל] חמרא, וינה של תורה. וכמו"כ [מצות] תפלין [למעלה], שזהו ענין הוספת אורות באצילות.

[דהנה העשר ספירות דאצילות נק' רזא דשמי', [שענין השם] הוא לזולתו, [היינו שהם] לא כמו [באדם] למטה [שהשכל [הוא] לעצמו, [ואפילו [ה] מדות [הן לעצמו], [וראי' לזה] מאברהם [שהי' נדיב בטבעו, שהתעורר במדת החסד גם כשלא הי' איש להשפיע לו, ונצטער על זה³³, וידוע דעיקר ענין] הרגש עצמו [הוא] במדות, משא"כ למעלה גם בחי' חכמה ובינה [הם] רק בשביל [ה] זולת³⁴, ומשום זה צריך הוספת אור.

(24) ויק"ר פכ"ז, יו"ד.

(25) ראה סה"מ ה'תרנ"ט ע' קעח [רנן]. ועוד.

(26) וישלח לג, ג.

(27) וראה סה"מ תרע"ח שם: וזהו דמיומא

דאתיליד שלים הוה כמ"ש ותרא אותו כי טוב הוא שנולד מהול כו', והוא כענין מילה בשמיני.

(28) תיבה זו אינה ברורה בהכתי'.

(29) לך לך יג, ב.

(30) תולדות כו, ה.

(31) שה"ש ב, ה.

(32) ראה זח"ב קמ, א. זח"א קעח, ב. עז, ב. פו, ב [הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א בקונטרס ומעיו ע' 73].

(33) ראה סה"מ עטר"ת ס"ע סג ואילך.

(34) בסה"מ תרע"ח שם: למעלה גם בחי' חו"ב אינו לעצמו כ"א לצורך העולמות. . וכמא' אנת הוא דאפיקת עשר תיקונין כו' בכדי לאנהגא בהון עלמין כו'.

אבל [אעפ"כ, ההמשכה באצ"י] אין [זה] חידוש [כ"כ, שהרי האורות דאצ"י הם דביקים ומיוחדים באו"ס. והגם דחכמה דאצילות היא בבחי' יש מאין, והרי יש ב' בחי' יש מאין, הא' כמו] משל וחידה, [והב' ע"ד] מבין דבר [מתוך דבר, וזהו החילוק בין בחי' יש מאין דאצילות ויש מאין דב"י ע"כ³⁵, והע"ס דאצילות נק' רזא דשמי' (כנ"ל), דהשם [הרי הוא] מגלה [את] בעל השם. וכל זה [באצילות, ד] איהו וחייה [חד איהו וגרמוהי חד³⁶, ו]ע"ד בכחות [הנפש וכח ה]תענוג, וכמו"כ בכלים [דאצילות, ו]ע"ד"מ גוף ונפש. ולכן ההמשכה באצילות] אין זה חידוש, [משא"כ ההמשכה בב"י ע"י [הוא] חידוש. [ומי"כ פעל [ההמשכה למטה, זה הי' ע"י] משה, אז³⁸, [שהמשיך בחי' העצם. [דהנה] אברהם [אברהם] פסיק טעמא [בגווייהו⁴⁰, בחי' חג"ת] דאצ"י שמקבלים מבחי' בינה ע"י [הרקיע, [משא"כ משה הוא בחי' הדעת, [דהאבות הן מבחי' ז"ת, [ומשה הוא מבחי' ג"ר [דעתיק, בחי' שינויים ולמעלה משינויים.

[וזהו ענין קריעת ים סוף [שהי' ע"י משה, ד]משה ענינו [חיבור] ב' שמות [דהוי'. [והענין הוא, כמ"ש⁴²] כי אתה [נרי] הוי', [ל'] מהוה, אלא שנהההוות היא באופן [ונבראו] [בדרך ממילא, והוא שם] הוי' דלתתא. [והוי' יג' חשכ"י⁴² הוא שם הוי' דלעילא, דמשם דוקא יכול להיות להגי' את החשך [שלמטה מאצ"י⁴³.

טעמא בגווייהו . . אברהם אברהם פסיק טעמא בגווייהו, דנשמת אברהם בברי' היתה לא כמו שהיא באצ"י כו', ומה שהמשיך מאצ"י לבריאה לא הי' אותו האור ממש כו', ומשה הי' נשמתו בברי' כמו באצ"י והמשיך את אור האצ"י כמו שהוא כו', דהנה אברהם המשיך מאצ"י דרך התלבושות בהפרסא שבין אצ"י לברי' כו', ומשה המשיך דרך מעביר הברי' כו', וכן באצ"י הנה האבות בן בחי' חג"ת דאצ"י שמקבלים מבחי' בינה דאצ"י אבל דרך הרקיע והפרסא שביניהם . . ולכן המשיכו אור האצ"י בדרך התלבושות הברי' כו', אבל משה הוא בחי' הדעת . . ע"כ המשיל אור האצ"י בדרך מעביר הברי' כו', וכן בלמעלה מאצ"י האבות הן בחי' חג"ת דאצ"י דעתיק ומשה הוא בחי' ג"ר דעתיק . . ששרשו הוא בבחי' יסוד דא"ק . . וע"כ ג"כ הי' ביכלתו להמשיך האור והגילוי למטה כו' . . שהמשיך מבחי' עצמות להיות הגילוי למטה כו'.

(42) שמואל"ב כב, ט.

(43) בסה"מ שם: וזהו כי אתה נרי הוי' הוא ש' הוי' דלתתא דהיינו ש' הוי' דסדר התשל', ובכדי להגי' החשך א"א להיות מש' הוי'

(35) בסה"מ שם: דבחי' יש מאין דאצ"י אינו כמו בברי' שזהו ע"י הפרסא המפסקת ומעלמת לגמרי בחי' האור דאצ"י עד שנמשך אור שאינו אור האצ"י כו', והוא בחי' אור של תולדה לבד כו', וכמו המשל וחידה שמעלים על השכל לגמרי והשכל המתגלה אינו כלל כמו עצם השכל כו'. אבל ענין יש מאין דאצ"י הוא ע"ד מבין דבר מתוך דבר שמשכל א' בא שכל חדש, שעם היותו שכל חדש לא הסתעפות מהשכל הקודם כ"א שכל אחר, מ"מ יש לו שייכות אל השכל הקודם, והיינו שהשכל הקודם נושא את השכל החדש, והשכל החדש יש לו שייכות אל השכל הזה, ובעומקם ופנימיותם הן דבר אחד כו'.

(36) תקו"ז בהקדמה (ג, ב).

(37) בהבא לקמן ראה גם ד"ה כימי צאתך גו' תשכ"א.

(38) אולי הכוונה להמבואר לעיל שמשה ענינו אז, א' רוכב על ז'.

(39) וירא כב, יא.

(40) זח"ג (אד"ר) קלח, א, קפז, ב.

(41) בסה"מ שם: משה משה לא אפסיק

וכמ"ש⁴⁴ כי א"ל דעות והוי, דעת עליון ודעת תחתון. דהאין דד"ע הוא אין ממש [בחי' אין די'ש האמיתי], הארה⁴⁵, וגם [בהאור, הרי' בו נרגש יש האמיתי, אבל האין דד"ת הוא בשם המושאל, שהרי' ממנו [ה]התהוות, וכמו"כ בהרגשתו [אינו אין באמת]⁴⁶, יש האמיתי⁴⁷.

[וזהו מ"ש⁴⁸ הוי' הוי' ב"פ, שפעל] חיבור [ביניהם, בחי' שמיני, וזהו ענין] קריעת ים סוף, [וזהו מ"ש⁴⁹ משה משה] ולא פסיק טעמא בגווייהו⁴⁰, שמה הוא [שביעי (ובזה) ואך יש בו גם בחי' שמיני, ו]וכמו שבת [שהוא בחי' קודש אבל יש בו גם בחי' קדש הקדשים, ודבזכות ה]מילה [שהוא בשמיני הי' נכנס לקה"ק, כדאיתא במדרש⁵⁰ עה"פ] בזאת יבא. [דבחי' קודש דשבת הוא כמ"ש⁵¹] ושמתם [את השבת] כי קודש [היא, ויש בו גם בחי' קה"ק, והו"ע] מתנה [טובה יש לי בבית גנזי כו'⁵²].

[וזהו ענין] שביעי של פסח ושמיני⁵³, ולעתיד [יהי'] שמיני ממש, [באופן] נצחי, [בתוך בחי' הזמן וביחד עם זה] למעלה מזמן. [ועד"ז הי'] בועת מתן תורה ובקריעת ים סוף, ובגאולה בעתיד [יהי'] למעלה [מזה].

וזהו [מ"ש] ויהי [ביום השמיני גו' וירא כבוד הוי' אל כל העם⁵⁴, שביום זה הי' הגילוי] לכולם בשוה, מצד [בחי' שמיני, [ובדוגמא כמו] במתן תורה [שהי'

שאינו מושג כו', וכן בהאור אינו בבחי' אין באמת מאחר שהוא מקור ליש כו'.

(47) ל"ע הכוונה.

(48) בסה"מ שם: והנה גבי משה כתי' ויקרא הוי' הוי' שקרא והמשיך בחי' ש' הוי' דלעילא בשם הוי' דלתתא, דהרי ב' השמות הוי' פסיק טעמא בגווייהו כו', ומשה משה דלא פסיק טעמא בגווייהו חבור ב' השמות הוי' והמשיך גילוי ש' הוי' דלעילא כו'.

(49) שמות ג, ד.

(50) שמו"ר פל"ח, ח.

(51) תשא לא, יד.

(52) שבת י"ד, ב.

(53) אולי הכוונה ע"ד מה שנת' בד"ה ויהי ביום השמיני תשכ"ו [תו"מ התוועדיות חמו"ע/ 363]: „וי"ל שמעין זה הוא ביום השבת שלאחרי חג הפסח שבו קורין ויהי ביום השמיני, שבו נעשית שלימות העלי' של חג הפסח לבחי' שמיני שלמעלה משבעת ימי הפסח“.

(54) פרשתנו ט, כג.

השתל' מאחר שהוא מקור להתהוות כו', כ"א מש' הוי' דלעילא בחי' אין האמיתי משם יכול להיות להגי' את החשך כו', וזהו והוי' יגי' חשכי בחי' ש' הוי' דלעילא דמשם דוקא הוא להגי' את החשך כו'.

(44) שמואל"א ב, ג.

(45) ראה המשך יו"ט של ר"ה תרס"ו ע' רכב [רצד]: דהנה בחי' האין של היש האמיתי הוא בחי' האור והגילוי מעצמות א"ס הנק' יש אמיתי כו', וזהו שהארה היא בבחי' אין וכלא ממש לגבי היש האמיתי.

(46) בסה"מ שם: ד"ע הוא שא"ס הוא יש אמיתי וכל מה שלמטה הוא אין ואפס כו', וד"ת הוא שלמטה יש ולמעלה אין כו'. והנה שם אין בד"ע הוא אמיתי, דלגבי יש האמיתי באמת הכל בחי' אין ממש כו', וגם שהאור הוא שנרגש בו בחי' יש האמיתי, וע"כ הוא באמת בבחי' אין בעצמו כו', אבל בד"ת מה שנק' אין הוא רק שם המושאל שהרי לגבי הנבראים אינו בבחי' אין שהרי זהו מקור המהווים, רק נק' אין ע"ש

הגילוי לכל ישראל] בשוה, (אבל) ואלא שאח"כ הוא בהעלם בכחי' גנזו [בתורה], משום גדול המצווה [ועושה] וכו' 55, [וכן] בקריעת ים סוף [הי' ג"כ הגילוי לכולם] בשוה, וכל זה [הוא] מיציאת מצרים. [ו]עכשיו ג"כ [בחי' שמיני, ובעיקר [יהי' זה] לעתיד [לבוא, דהכינור 56 של עכשיו הוא של] שבעה [נימין, וכינור של ימות המשיח של] שמונה [נימין, ושל לעתיד של] עשרה [נימין] 57, כימי צאתך מארץ מצרים.

[וזהו] ויאמר לו יהונתן, שהוא [ההמשכה] [מיהונתן] לדוד, ושלשת תרד מאד וישבת אצל האבן [האזל, בחי' דומם, ועי"ז נעשה אזל, מלשון 58 האי עלמא דאזלינן [מיני 59, שנעשה בבחי' מהלך].

נימין הן גילוי עצם ג"ר כו'. וע"י המשכת ש' הוי' דלעילא הוא הגילוי למטה כו'.
וראה שם בסיום המאמר: וזהו ביום השמיני קרא משה לאהרן כו' שמיני למילואים, דז' ימי מילואים הן אור שבעת הימים ז"ת דעתיק כו' . . ושמיני למילואים הוא בחי' בינה שכוללת ג"ר, וזהו שאותו היום נטל עשר עטרות מפני שיש בזה התכלות כל הג"ר כו', ולכן זה היום הי' גילוי אוא"ס ב"ה לכללות נש"י כו', וכ"ז קרא משה דמשה הורידה משמים לארץ.

(58) עירובין נד, א.

(59) ראה אוה"ת בראשית כד, ב.

(55) קידושין לא, א.
(56) ערכין יג, ב (הובא גם בכלי יקר שם).
וראה לקו"ת תזריע כא, ד.
(57) בסה"מ שם: וזהו ג"כ ענין דכנור של ימהמ"ש היא של שמונה נימין, דכנור הוא כ"ו נר כ"ו היינו ש' הוי', ושמונה נימין הו"ע ש' הוי' דלעילא, דש' הוי' דסדר השתל' יש ז"פ הוי' . . ז' מדות . . וש' הוי' דלעילא הוא בחי' שמיני כו' . . וזה"ע כנור של שמונה נימין היינו גילוי בחי' ש' הוי' דלעילא כו'. ושל לעתיד עשרה נימין כמ"ש עלי עשור ועלי נבל, דשמיני הוא בחי' בינה הכוללת כל הג"ר, ועשר

ויאמר השופר אמת משה אודותי צד הדין
 וכן מאמר נתן מה קודם יליד עניני ים יאמר
 לים און מאמר אצדע למען חיים ולבין דפרטיות
 יהי היומה והמקד דלי עשר הכל מה יוק המעין
 מסני מקום דכא עשה אז עש זה הקול
 ושלח ז' אה ז' ימי כה אשלו שנת דאשנת
 היום כמאן ז' ימי כה אשלו שנת דאשנת
 התיבול בקול ז' מצות יהי אור פקו שש חלוקים
 דבנקעות צד אשנת שנת טו' אכא הוא אצל היא הנתנת
 דהקנקות אוד אנה בקו כהא מסתב בקו למען מאנס
 ודאקר דהא נה קשת וצפ' תוע' ימור פולס המנות אגדס
 מצמן הספס כשם אש הוא הקול שאש נשתי הקול יאני דכס
 סוכ' אצמ שנת יוליס יצדק עלו שנת וקוא עדי אז אש
 דאש און צד עשה אשנת אבי און שנתים פולס
 היום אש איז ענין שאכ לא שנת וישנה השנת
 מצות דקף שאש מצות דאש' סוכני דאשילוב אש
 ז' במאק פרות לא שניק אין א אוסאנו צד נשנה אש
 וע' תורה היום דהו קקור סולס לנתן חמרא כהו תלין
 שלץ בסנת אנרות זאבי אבי שנה שנת אשלו לא כה
 אשנה שלץ אצמ אפי' מצות מאגדס וקקול צמז מצות
 משאל למען קן דלול דלות מלול כיון הוספת אוד אכל און
 תירוש שיש מאין מלל וקמה מין דכר אכז וקל

פאקסימיליא (א) מההנחה בכת"י הרה"ת ר' חיים שלום דובער שי' ליפסקער

לזכות
כ"ק אדמו"ר שליט"א

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' אפרים דובער ז"ל
בן הרה"ח ר' יעקב יהודה ז"ל
מאיעסקי

נלב"ע כ"ו ניסן ה'תשי"פ

ת.נ.צ.ב.ה.

*

נדבת משפחתו שיחיו